

θαλάσσιον ὅδωρ καὶ δί' αὐτοῦ γίνονται ὡδύτεραι εἰς θρῶτιν. Ή δέ τι παρέχει μεγάλας ωρειάς καὶ χορηγεῖ εἰς χιλιάδας ἀνθρώπων τῶν μερῶν τούτων, οἱ δόποιοι στεροῦνται πάσης ἀλλής προμηθείας, τροφὴν ἀξιόλογον· εἰς τὴν τέφραν ἐψήθεῖσα η δέ τι τρώγεται ὡς ὁ ἄρτος. 'Ωσαύτως δὲ κατασκευάζονται ἔξ αὐτῆς καὶ ἄλλα τινὰ φαγητά διὰ προσθήκης ὀλιγῆς ὄρύζης η ἐντοπίων ἀρωμάτων. 'Η τοῦ φυτοῦ τούτου αὔξοσις γίνεται η διὰ τῆς ιδίας ὥριζης, ητις κατατέμνεται εἰς μικρὰ κομμάτια καὶ ἐνθάπτεται εἰς τὴν γῆν, η διὰ σπόρων.

Ε. Α.

ΠΛΟΥΜΙΕΡΑ. (Plumiera)

Τὸ γένος τοῦτο ἐπωνομάσθη Πλουμιέρα πρὸς τιμὴν τοῦ Βοτανικοῦ Καρόλου Πλουμιέρου, ζῶντος κατὰ τὸν ι^ν· αἰῶνα, δόδοι πορήσαντος διὰ τῶν πρωτογενῶν δασῶν τῆς Νοτίου Αμερικῆς, καὶ ἀνακαλύψαντος διάφορα νέα φυτὰ ἄγνωστα προλαβόντως, τὰ δόποια ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα του ἀκριβῶς περιέγραψε. Μεταξὺ τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ γένους τούτου ὑπερτερεῖ τὸ ἔχον ἄνθη ἐρυθρὰ ώραιάτατα, καὶ ὀνομαζόμενα ὑπὸ τῶν Βοτανικῶν Πλουμιέρα ἐρυθρά· τὸ φυτὸν τοῦτο εἶναι μικρὸν δενδρύλλιον 5—6 ποδῶν ὕψους, καὶ ἔγχώριον εἰς τὴν Σουνίαμην καὶ Αμερικήν. Εἰς τὰ ἄκρα τῶν κλόνων ἐκβλαστάνουσι τά ωρικάτατα ἄνθη σταχυοειδῶς. Εἴνεκα δὲ τῆς εὐωδίας τὴν δόποιαν ἐπέμπουσι καὶ τῆς ὄμοιότητος αὐτῶν μετά τοῦ Ιάστ μου ἐπωνομάσθη τὸ ωραιότατον τοῦτο φυτὸν «δένδρον Ιάστμιον». Μ' δόλον τοῦτο η εὐωδία τῶν ἀνθέων δὲν εἶναι δλῶς διόλου ἀβλαβής, ἀλλ' οἱ εἰς τὴν ἐπιόροήν της ἐκτιθέμενοι προσβάλλονται ἀπὸ πονοκέφαλον καὶ ἄλλα φαρμακέρα συμπτώματα, διότι καὶ διάφορα τοῦ φυτοῦ ὅργανα ἐμπεριέχουσι δηλητηρίωδες καὶ δριμὺ γάλα. Εἰν ἔτερον εἶδος τοῦ αὐτοῦ

γένους διομάζεται «Ἐντροπαλαία η σεμνὴ Πλουμιέρα» (Plumiera Pudica), καθότι τὰ ἄνθη της ποτὲ δὲν ἀνοίγουσιν ὅλως διόλου, ἀλλὰ μένουσιν ἡμίκλειστα, καὶ διὰ τοῦτο οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν τούτων ὀνομάζουσι τὰ ἄνθη «Παρθένους η σεμνά». «Η δύση η ἐκπεμπομένη παρὰ αὐτῶν ὑπερτερεῖ, ως λέγουσι, πάσας τὰς ἄλλας εὐωδίας τοῦ Βακάνειου τῶν φυτῶν.

Ε. Α.

ΠΟΙΚΙΛΛΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

Οἱ τρεῖς Βακάνοι. Εἶναι γνωστὸν, δτι η Μαρία Ιάρες, Κυρία Γουρνάϊ, ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἐπισημοτάτων γυναικῶν καὶ συγγραφέων τῆς ἐποχῆς της. Γράτια ηδη ἐπεύμποτες νὰ ἰδῃ τὸν Βακάνον, τὸν θουκολικὸν ποιητὴν, τότε πολὺ φημιζόμενον, καὶ οὗτος προσδιώρισεν ἡμέραν διὰνὰ ἐπιτικεφῆ τὴν σεβασμίαν Κυρίαν. Δύο φίλοι τοῦ Βακάνου, γνωριζόντες τὴν ὥραν καθ' θν ἔμελλε νὰ γίνη ἡ ἐπιτικεψία, ἐπενόησαν ἀστειότητα, ητις, ως θύλομεν ίδει, ἐπένυχεν ἐντελῶς. Ο εἰς ἔξ αὐτῶν παρουσιάζεται μίαν ὥραν πρὸ τῆς ἐπιτικεψίας εἰς τὴν Κυρίαν Γουρνάϊ ὑπὸ τὸ δόμοια τοῦ Κ. Βακάνου. Χαίροντα πολὺ η Κυρία, ἐδέχθη ἔξαιτίως τὸν φυεδὴ Βακάνον, δτις ως ἀνθρωπος; τοῦ κόσμου καὶ πνευματώδης, ἐκαμε πολὺ λόγον περὶ τῶν συγγραμμάτων της, καὶ ἀνεγάρησε μετά ἡμίσειαν ὥραν ἀφήσας αὐτὴν πλήρη εὐχαριστήσας. Μόλις δ' ἐξῆλθε, καὶ εἰδοποιοῦσι τὴν Κυρίαν Γουρνάϊ, δτι ηλθεν ὁ Κύριος Βακάνος. 'Η Κυρία ἐνδύμεσεν δτι ἐλησμόνητε τι, καὶ ἐγέρεται διὰ νὰ τὸν δεχθῇ, δταν μὲ μεγάλην ἀπορίαν ἀλέπη εἰσερχόμενον πρόσωπον ἀγνώριστον καὶ δλῶς διάφορον τοῦ Κ. Βακάνου, δτις πρὸ μικροῦ τὴν ἀπάτην, τὴν δόποιαν τὴν ἔκχριον. 'Η Κ. Γουρνάϊ γελᾷ ὅμοι μὲ αὐτὸν διὰ τὴν ἀπάτην αὐτὴν, τῆς δόποιας ὑπῆρξε τὸ θύμα. 'Εξέρχεται οὗτος, καὶ η γραίξ Κυρία, εὐχαρισταθεῖσχ περισσότερον τοῦ πρώτου ἀπὸ τοῦτον, τὸν νομίζει ως ἀληθῆ Βακάνον καὶ τὸν ἄλλον ως προσποιητόν. Άλλ' ἔξερχομένου τοῦ δευτέρου τούτου, ὁ ἀληθῆς Βακάνος παρουσιάζεται προσωπικῶς. Τί! ἀλόμη Βακάνοι; κραυγάζει η Κ. Γουρνάϊ, καὶ πλησιάζουσα πρὸ τὸν ποιητὴν, ἐρωτᾷ αὐτὸν, ἐὰν ἔρχηται νὰ τὴν περιπατήῃ. Ο Βακάνος, δτις ητο δειλότατος, ἐρυθρίζει, καὶ μόλις ἐδυνήθη νὰ φελλίσῃ τινάς λέξεις. Ο δισταγμός του πείθει τὴν Κυρίαν εἰς δτι ἔκρινε, καὶ λαμβάνουσα τὸ σανδάλιόν της, ἀρχίζει νὰ τὸν κυττάῃ, καὶ μόλις ἐπκυττάει, ἀφ' οὐ ήνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἀναγράφῃ.

Τὸ ἀνέλιδοτον τοῦτο ἐδώκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν Βοζ-Ροζέρτ νὰ συνθέσῃ καμωδίαν ἐκ πέντε πράξεων, ἐπιγραφομένην οἱ τρεῖς 'Ορόσται, παρασταθεῖσαν κατὰ τὸ 1652 εἰς Βουργόνην, καὶ ἔκποτε ἔχροσιμουσιν ως παράδειγμα πολλῶν ἀλλων.